

selv tilbudt kreditor videregående afdragsydelse, end denne har forlangt, eller har han optaget lån med særlig tyngende afdragsforpligtelser, uanset at andre lånemuligheder med lempeligere afdragsvilkår stod ham åben, kan der ikke tages hensyn til de afdragsvilkår, der går ud over de vilkår, der kunne være opnået. Det samme gælder naturligvis, hvis skatteyderen har optaget tyngende lån i stedet for ved etableringen eller overtagelsen at investere sin egenkapital. Det bør ligeledes undersøges, om skatteyderen har haft mulighed for at foretage opsparing forinden etableringen eller overtagelsen, således at han kunne have haft en opsøret egenkapital at indsætte ved virksomhedens etablering eller overtagelse. Er dette tilfældet, bør der ikke tages hensyn til den som følge af manglende opsparing stiftede gæld og afdragsforpligtelserne vedrørende denne.

Bestemmelsens stk. 3 sætter en almindelig overgrænse for nedsættelsen, idet den fastsætter, at ingen skatteyder — uanset arten af hans virksomhed — kan få en nedsættelse i indkomsten på mere end 3 000 kr.

For skatteydere, hvis virksomhed består i land-, skov- eller havebrug, opstiller bestemmelsens stk. 2 herudover visse særlige betingelser og begrænsninger for nedsættelsen . . .“

I betænkningen omtales også de nye bestemmelser om *hustruens adgang til at medunderskrive selvangivelsen*, hvilke bestemmelser delvis imødekom et af *Kirsten Gloerfelt-Tarp* (RV) og andre rejst krav.

Til lovforslagets 2. behandling i folketinget stilledes fra *kommunistisk* side udenfor betænkningen tilsvarende ændringsforslag som i det foregående år, jfr. herom årbog 1951—52, side 83. Dog skulle forhøjelsen af forsørgerfradragene andrage 90 pct. i stedet for som tidligere foreslået 85 pct. Disse ændringsforslag forkastedes med alle øvrige stemmer mod kommunisternes, mens ændringsforslagene i betænkningen blev vedtaget uden afstemning.

Som ordfører for socialdemokratiet gjorde *Hans Knudsen* opmærksom på, at der sikkert med rette kunne fremføres mange betæneligheder ved den nye § 21, som måtte anses for et forsøg. „Indenfor landbruget har skatteråd og sogneråd“ — udtalte han — „hidtil været i stand til at give nybegyndere en lille skattemæssig begunstige ved at tolerere et forholdsvis lavt ansat privatforbrug, når der var stor gæld og store afdragsforpligtelser. Vi har derfor også kunnet tilslutte os ønsket om ikke alene at skabe en mere lovformelig adgang til en sådan begunstige, men også en ordening, som omfatter flere erhverv end landbruget. Men vi vil gerne stærkt understrege, at vi for vort vedkommende stadig nærer stor tvivl om, at man ved dette forslag har fundet